

Giden Ve Kalan 2

– HimmetAYGÜT · 06 Mayıs 2012

asıl adı aşk konulacaktı
doğru bir türküye uyarlayabilse sesini adam
ama,
kadehin mi kendinin mi hiç bilemedi
dökülenleri sadece yaş olarak kalınca...

ateşler saklayıp bir yerlerimizde
dudaklarımızda uzak sevdalara selamlar demek,
tükenmek.
ne çok tükenmek...

demiyor,
diyemiyoruz asıl olan gerçeği.
aslında biz denilenin olmayıp
ve bundan baharın kutsal,
düşün düş olarak kaldığının acısını kendimize...
çünkü bahar dediğin
kaç dakikalık kahve molasıdır ki ömürde.

ben,
kendimi yaşamak için seni sevdim.
sen,
ben dedin tükendi tılsım.
ben gönüllüydüm oysa düşleri ve umutları adamaya
sisler bulvarında kendini saklayan o kadına.
çünkü
yüzü benim,
çünkü
zillerde yazılı adımın gerçek sahibiydi.
çünkü ben her gözde ıslaklıktım, yaştım
yaşamayı başka bilememekten.

gittin.
gittin ne çok cüret ederek şiirlerde kalmaya.
gittin mecbur ederek beni

sahipsiz dallarda yel olmalara.

gittin...